

Blekinge
Listans led
Bygghuset, sv.

1

Uppst. av Ruth Johansson
1920
Färshögby

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2770

Gudaväsen.

Odin brukar rida ute i markerna o ta opp sko-
snuor o tocke där. - Sent en kväll var en gubbe i Lilla Holje ute
o körde. Då råkade han på Odin, som kom ridande o hade hundarna mä
se. Gubben hade gott om brö o ga hundarna av dä. Då slängde Odin
te honom en peng, som gubben fångade opp i sin hatt. Men slanten
måtte vatt glödande, för den brände igenom hatten.

Gudaväsen.

Odins jakt.

Skogssnuvan.

Hara-Lasse, som bodde i Harasjömåla eller va dä i Brokamåla, red en gång hem från Jämshög. Då tyckte han, att han kom te en stor herrgård. Han bant hästen ve en stolpe o geck in. Där ble han väl trakterad, o di ville, att han skulle stanna där, o att han skulle ligga där över natten. Men just som han tänkte lägga se, märkte han, att han la se mett bland en massa kleppor ve en sjö. Men då sa Hara-Lasse: "Vänta, ska ni få en ann da." Sen to han hästen o red hem. Dan etter laddade han bössan o geck te samma ställe. Där skåd han den älsta å snuorna, som hade velat bedra honom.

Goanisse.

Om inte tomten visade sig, när man byggde hus, blev där ingen lycka.

En bonne i Bomarstorp hade en gång en skräddare hos sej, som skulle sy kläder te hans vaktpojck. När di va färdiga, kom där in en liten, liten man o spatserade fram o tebaks på bordet o to på sej kläderna o provade dom. Sen sa han: "Gråa byxa, gråa väst, gråa tröje, röa håsa, näbbasko, dä passa Nesse bra." -
Dä va Goanisse.

Kloka.

En gång, när som Munters Sven va sjuk, geck ja te en klok gubbe i Småland för o få rå te o bota honom. Gubben to fram en bok o läste i. O mens han va ute hos käringen, glodde ja etter i boken, va han läste. Där sto:

För tärande sjukdom.

Tag ett ägg och stick 9 hål på nämnda ägg och koka det i den sjukes urin. Lägg det sedan i en myrstack, dit den sjuke aldrig får komma. Så fort som myrorna förtärt ägget, är sjukdomen borta.

När gubben kom in igen, skrev han en lapp o ga me o sa, att ingen vind feck blåsa på den o ingen människa titta på den utom den sjuke. Men när ja kom ett stycke på hemväjn, glodde ja på lappen, o där sto däsamma, som ja läst i boken.

Kloka.